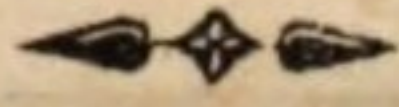

द्वादशोऽध्यायः ॥

श्रीव्यास उवाच ॥

सायाह्ने वासुदेवं यो नित्यमेवं यजेन्नरः ।

सर्वान् कामानवाप्यान्ते स याति परमां गतिं ॥ १ ॥

रात्रौ चेन्मन्मथाक्रान्तमानसं देवकीसुतं ।

यजेद्रासपरिश्रान्तं गोपीमण्डलमध्यगं ॥ २ ॥

पृथुं सुवृत्तं मसृणं वितस्ति-

माचोन्नतं कौ विलिखन्नशङ्कं ।

आक्रम्य पङ्ग्यामितरेतरा तु

हस्तैर्भ्रमोऽयं खलु रासगोष्ठी ॥ ३ ॥

स्थलनीरजमसृणपरागभृता

लहरीकणजालभरेण सता ।

मरुता परितापकृताध्यषिते

सुषिते यमुनापुलिने विपुले ॥ ४ ॥

अशरीरनिशातशरोन्मथित-

प्रमदाशतकोटिभिराकुलिते ।

उडुनाथकरैर्विशदीकृतसु-

प्रसरे विचरद्भ्रमरीनिकरे ॥ ५ ॥

विद्याधरकिन्नरसिद्धसुरै-

र्गन्धर्वभुजङ्गमचारणकैः ।